E feladat, mely a math. és phys. társulat 1-ső versenyének egyik tétele volt, úgy látszik túlságosan röviden és nehezen van fogalmazva. Tényleg a versenyzők is csak némi szóbeli magyarázat után bírták megérteni, s így nem csoda, hogy a "Középiskolai Mathematikai Lapok" II. évf. 84. oldalán levő 3. megoldás a feladat félreértésén alapszik. A megoldás ugyanis annak bebizonyítását nyújtja, hogy $2x+3y$ és $9x+5y$ egyszerre *lehetnek* 17-tel oszthatók, holott a feladat annak bebizonyítását kívánja, hogy mindig *egyszerre lesznek* 17-tel oszthatók, (feltéve, hogy x és y egész számokat jelentenek). Vagyis bebizonyítandó, hogy 1) x és y mindazon egész számú értékeire, melyekre $2x+3y$ osztható 17-tel egyszersmind $9x+5y$ is osztható 17-tel, 2) x és y mindazon egész számú értékeire, melyekre $9x+5y$ osztható 17-tel, egyszersmind $2x+3y$ is osztható 17-tel. Ha pedig az eredeti fogalmazásban használt *"ugyanazon"* szóhoz ragaszkodni akarunk, akkor az így értendő: Bebizonyítandó, hogy x és y azon értékei, melyekre nézve $2x+3y$ osztható 17-tel, meg azok, melyekre nézve $9x+5y$ osztható 17-tel, ugyanazok.

Seidner és Pap urak pályanyertes dolgozataikban szintén, pusztán a feladat egy részének megoldását *írták meg*, de a bíráló bizottság mégis teljesnek tekinthette megoldásukat, mert a 2. rész megoldása ugyanazon mintára történhetik.

Kürschák József.